

ชุดที่ 4 เล่มที่ 7

บุญแรงใจ

นิทานสารคดีใจตุณ!

อย่าตัดสินหนังสือ
จากหน้าปก

คุณค่าของความพอเพียง

การทำงานร่วมกันส่งผลคุ้มค่า

3

**อย่าถือสา ทำธุรกิจ
ก็อย่างนี้แหละ**
ความซื่อสัตย์ที่แท้จริง

4

**อย่าตัดสินหนังสือ
จากหน้าปก**
เนื้อหาสำคัญกว่ารูปแบบ

5

เลี้ยงเห็นความงามแท้จริง
เคารพรายบุคคล

6

**นักคาดคั้นกับ
นักแลกเปลี่ยน**
การคำนึงถึงผู้อื่น

7

คุณค่าของความพอเพียง
ความเรียบง่าย

8

**การทำงานร่วมกัน
ส่งผลคุ้มค่า**
ความกลมเกลียว

9

จากใจผู้ปกครอง
ค่านิยม 5 ประการที่ควรสอน
เด็กวัยก่อนห้าขวบ

12

ข้อควรคิด
ค่านิยม

ฉบับ
ออกแบบ

ชุดที่ 4 เล่มที่ 7
ยูเอ็ม กราฟ

อีเมลล์
เว็บไซต์

contact@thaifamily.org
www.thaifamily.org

Copyright © 2012 by Motivated
สงวนลิขสิทธิ์

ไม่ว่าเราจะมีสภาวะจิตสำนึกหรือไม่ เราทุกคนต่างก็มีค่านิยมหลักเป็นส่วนตัว ค่านิยมนับตั้งแต่ในแง่ปฏิบัติ เช่น เชื้อในการทำงานหนักและตรงเวลา เรื่อยไปจนถึงค่านิยมที่จับต้องไม่ได้ เช่น การคำนึงถึงผู้อื่น ความสำนึกในบุญคุณ ความซื่อสัตย์สุจริต ความใจกว้าง การปวารณาตน และอะไรอีกมากมาย

เมื่อเราสำรวจชีวิตบุคคลผู้ประสบความสำเร็จบ่อยครั้งเราจะเห็นว่าค่านิยมส่วนตัวคือสิ่งที่นำทางและส่งเขาทะยานไปสู่ระดับสูงๆ ในสาขาอาชีพของเขา รายบุคคลมีค่านิยมเช่นไร องค์กรและธุรกิจก็มีค่านิยมเช่นนั้นอันที่จริงแล้ว ถ้าเราพิจารณาดูบริษัทที่ประสบความสำเร็จ เราจะพบว่ามิตีค่านิยมทางธุรกิจประการหนึ่งหรือสองอย่างที่เป็นกฎแจจโยไปสู่ความสำเร็จ

การตระหนักรู้อย่างเต็มที่ถึงการดำเนินชีวิตตามค่านิยมที่มีเอกลักษณ์พิเศษของเราเอง อาจเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงคุณภาพชีวิตของเราได้ เราอาจเพิ่มพลังให้แก่ชีวิต โดยตั้งใจพยายามนำค่านิยมที่ยึดถือมาปฏิบัติให้เกิดผล

เมื่อเราแยกแยะค่านิยมที่มีความหมายต่อเราได้แล้ว เราก็พัฒนาแผนในการนำไปปฏิบัติ เราอาจพบว่าสิ่งดีๆ เริ่มเกิดขึ้นกับเรา โดยไม่รู้ตัว เหนือถ้าความคาดหมายที่เราคิดว่ามีเหตุผลและเป็นไปได้

เราหวังว่าเรื่องราวและบทความเกี่ยวกับค่านิยมในกฎแจจโยฉบับนี้ ซึ่งส่งผลในแง่บวกต่อชีวิตผู้คนที่ประสบความสำเร็จ จะมอบแรงบันดาลใจและเป็นพลังให้แก่คุณ

คณะผู้จัดทำ กฎแจจโย

อย่าถือสา ทำธุรกิจก็อย่างนี้แหละ

โดย แพ็ตตี คูเซน ปรับเปลี่ยนจากเว็บปรินท์

ฉันอาศัยอยู่ที่เกาะคาอูอิ รัฐฮาวาย ฉันย้ายไปอยู่ที่นั่นเมื่อ 33 ปีที่แล้ว เพราะรู้สึกดึงดูดใจกับกรอบความคิดที่จริงใจ กรุณา มีความรัก มอบให้เพราะอยากให้ ซึ่งห้อมล้อมคำทักทายว่า อะโลฮา*

น่าเสียดายที่ว่าเมื่อวันเวลาผ่านไป มีกรอบความคิดอื่นแทรกเข้ามา โดยเฉพาะในแง่ธุรกิจ

เมื่อใดก็ตามที่มีคนกล่าวว่า “อย่าถือสา ทำธุรกิจก็อย่างนี้แหละ” หรือต้องอธิบายเหตุผลว่าทำไมเขาถึงกล่าวหรือทำเช่นนั้น ก็มักจะมี “ส่วนที่ผิด” อยู่ด้วย แต่ความสุภาพไม่จำเป็นต้องมีคำอธิบายใดๆ ความมีน้ำใจไม่ต้องมีข้ออ้าง

ชีวิตอาจไม่เข้าข้างเรา เราโชคไม่ดี บางครั้ง “สิ่งถูกต้อง” อาจถูกบดบังไว้ ทว่ามีความถูกต้องเสมอ เมื่อเรายึดถือค่านิยมที่ถูกต้อง ผลที่สุดเราจะทราบว่าจะอะไรคือสิ่งที่ถูกต้อง

ถ้าเราทุกคนเพียงแต่เริ่มรับฟังจิตสำนึกมากขึ้น ถึงแม้ในยามที่ไม่ให้ผลประโยชน์มากนัก ทุกคนก็จะได้รับประโยชน์ แล้วอะโลฮาก็จะเป็นศูนย์กลางความสำคัญเหนือสิ่งอื่นใดอีกครั้ง เหมือนสมัยที่ฉันย้ายไปที่นั่นเมื่อ 33 ปีก่อน ◆

* คำว่า “อะโลฮา” โดยทั่วไปหมายถึงความรัก ซึ่งใช้บ่งบอกถึงความเมตตา กรุณา ความเสียใจ หรือความเห็นอกเห็นใจ

ความซื่อสัตย์ ที่แท้จริง

คนส่วนใหญ่เชื่อมโยงความซื่อสัตย์กับ “การพูดความจริง” ทว่าความซื่อสัตย์ที่แท้จริงคือการ “รู้สึก” ถึงความจริงด้วย ถ้าคุณกล่าวอะไรในแง่หนึ่ง แต่รู้สึกแตกต่างไปในใจ เมื่อนั้นก็ไม่ใช่ความซื่อสัตย์ที่แท้จริง เหมือนกับผลิตภัณฑ์ที่ไม่ค่อยดี ซึ่งมีทิบหรือหุหุหุ

เมื่อใดก็ตามที่คนเราไม่เพียงแต่พูดความจริง ทว่าพูดจริง ทำจริงด้วย ชีวิตก็จะเปลี่ยนไปตามนั้นทันที เมื่อเริ่มมีความซื่อสัตย์อย่างแท้จริง เราก็สร้างชีวิตที่ตอบสนองและบุกทะลวงไปสู่ความสำเร็จที่เราแสวงหา

บางคนเชื่อว่าความซื่อสัตย์อย่างแท้จริง ทำให้เราสูญเสียผลประโยชน์ทางธุรกิจ และชีวิต ความจริงก็คือ การไม่ซื่อสัตย์อย่างเต็มที่ จะปิดกั้นพลังงาน ความซื่อสัตย์ที่แท้จริง เปิดช่องทางให้พลังงานหลังไหลไปสู่การงานและชีวิตของเรา

เนื้อหาสำคัญ กว่ารูปแบบ

เมื่อพิจารณาดู
สถานการณ์และ
สภาพแวดล้อมเชิง
ลึก เราจะค้นพบ
หัวใจสำคัญ ตัวอย่าง
เช่น ถ้าเราชื่นชม
ตำแหน่งทางสังคม
ของใครสักคน แทน
ความสำเร็จที่แท้จริง
รวมไปถึงค่านิยมที่
เขายึดถือ เราจะ
พลาดทศวรรษความสำเร็จ
ของเขา ดังนั้นก็ไม่
ได้เรียนรู้อะไร หรือ
ถ้าเราเพียงประเมิน
คำบุคคลใดจากมุมมอง
ผิวเผินของรูป
ลักษณะภายนอก หรือ
ด่วนสรุปความจาก
การรู้จักมักคุ้นชั่วครู่
ช่วยยาม เมื่อนั้นเราก็
พลาดความจริง
ลึกซึ้งที่อยู่เบื้องหลัง
ถ้าเราตัดสินหนังสือ
จากปก เราก็ไม่มีวัน
ล่วงรู้ถึงความลึกซึ้ง
ของผู้อื่น และความ
หมายแท้จริงของ
สถานการณ์ในชีวิต

อย่าตัดสินหนังสือ จากหน้าปก

โดย เคอร์ทิส ปีเตอร์ แวน กอร์เตอร์

การไม่ตัดสินหนังสือจากหน้าปก หมายถึง เราไม่มีทาง
เฝ้าอ้างได้จริงๆ ว่าเข้าใจบุคคล
ใดหรือสถานการณ์ใด เมื่อเรา
มองแค่เปลือกนอกอย่างผิวเผิน
เอ็ดเวิร์ด เดอ โบโน กูรูผู้
มีชื่อเสียงเรื่องความคิดนอก
กรอบ ตั้งคำถามในหนังสือของ
เขาชื่อ Simplicity ว่า “ทำไม
หนังสือถึงมีปก ถ้าเหตุผลหลัก
คือเพื่อ ‘ปกป้อง’ เราเอาปก
ทิ้งไปก็ได้ เพียงแต่พิมพ์สีหน้า
แรก และสีหน้าหลัง เมื่อแผ่นบน
สกปรก ก็ฉีกทิ้ง แล้วก็มีหน้า
ใหม่ที่สะอาด”

แต่เราทราบทำไมไม่เช่นนั้น
เพราะอะไรล่ะ เพราะปกหนังสือ
เป็นจุดขาย และแยกแยะให้
แตกต่างจากหนังสือเล่มอื่น
หน้าปกเชิญชวนให้หยิบขึ้นมา
อ่าน ทว่าก็ครั้งก็หนที่เราเห็นปก
สุดยอด พอหยิบขึ้นมาอ่าน คาด
หมายว่าจะดี แล้วก็ต้องผิดหวัง
เราทำเช่นเดียวกัน เมื่อด่วน

ตัดสินผู้คน เราคงไม่มีวันทราบ
ว่าเขาเคยมีประสบการณ์อะไร
หรือผ่านอะไรมาบ้าง นอกเสีย
จากว่าเราใช้เวลาทำความรู้จัก
เขาในเชิงลึก

ผมระอายที่ต้องยอมรับว่า
ผมตัดสินคนอื่นก็ครั้งก็หน ผม
หนักใจด้วยความเสียใจ เมื่อ
สำนักงานที่ผมเคยทำงาน ไม่
ยอมต้อนรับลูกค้าบางคน เพราะ
ตราหน้าว่าเขา “แปลกๆ”
ประหลาดหรือพิลึก ผมมีหน้าที่
ไปพบปะกับคนพวกนี้ที่ร้านกาแฟ
โดยพูดคุยและทำธุรกิจกับเขา
นอกสถานที่ เพราะเกรงว่าเขา
จะทำหรือกล่าวอะไรโดยไม่ยั้งคิด
เมื่อนึกย้อนกลับไปที่นั่น เพราะ
เราแต่ละคนที่ทำงานในออฟฟิศ
ต่างก็ทำอะไรแปลกๆ เช่นกัน
ถ้าผมได้กลับไปทำงานที่นั่น
อีก ผมคงจะต้อนรับ เป็นมิตร
และไม่ปิดกั้นพวกที่ถูกตราหน้าว่า
“แปลก” ♦

เล็งเห็น ความงามที่แท้จริง

โดย เซซ เอ็กซ์ บล็อกโพสต์

วันนี้ขณะเข้าร่วมประชุม ฉันเห็นผู้หญิงที่โดดเด่นที่สุด เธอไม่ได้สวยเป็นพิเศษ ทว่ามีท่าทางมาสง่าด้วยสัมผัสจากเบื้องบน ฉันคิดว่าเธอคงอายุเกือบห้าสิบปี ผิวพรรณที่ดูเหมือนว่าผ่านความยากลำบากมาบ้าง และรูปลักษณ์ภูมิฐาน ไม่ใช่สิ่งที่ทำให้คิดว่าเธอโดดเด่น เมื่อมองเห็นเธออีกฟากหนึ่งของห้องประชุม ดวงตาเธอสีฟ้าเข้ม น่าทึ่งที่สุด ดวงตาเธอเป็นประกายขณะที่มองไปรอบๆ เธอดูพอใจกับตัวเอง และกับชีวิตโดยทั่วไป เธอทักทายเพื่อนเก่าที่ยืนอยู่ข้างหลังเธอ

ในฐานะที่เป็นผู้หญิง เราได้รับการอบรมให้เชื่อว่า การที่จะทะยานขึ้นมาเหนือฝูงชน เราต้องสวยงามตามประเพณีนิยม การที่จะได้พบเจ้ายายในฝัน มีโอกาสทำงานดีๆ และประสบความสำเร็จ เราต้องดูเหมือนเจ้าหญิง เราจึงมองกระจก ถ้าสิ่งที่เราเห็นไม่ใช่ภาพลักษณ์ของนางแบบ เราก็จะพยายามเปลี่ยนด้วยการเน้นตรงนั้นตรงนี้ ในไม่

ช้าใบหน้าเราก็เต็มไปด้วยเครื่องสำอาง! เรื่องที่น่าเศร้าก็คือ บ่อยครั้งผู้คนมองเราและคิดว่า “โห้ ของปลอมทั้งนั้น! จะพยายามไปทำไมกันนะ”

ความจริงก็คือ ไม่มีใครบอกพวกเราส่วนใหญ่ว่าเราสวย เมื่อเราเป็นตัวเองอย่างแท้จริง ระลึกไว้ว่าคำชมเชยประมาณ 95% จากคนรอบข้างเกี่ยวกับ “ความงาม” ก็คือตอนที่เราเพิ่งเคลือบผิวจากเครื่องสำอาง นี่ทำให้เรารู้สึกว่าตัวเองไม่มีความสวยงาม

ขอให้เราช่วยกันพยายามเล็งเห็นความงามตามที่เป็นจริง ไม่ใช่แค่เปลือกนอก มีคำกล่าวที่ว่าความงามลึกแค่ผิวหนัง สมัยนี้ฉันคิดว่าความงามลึกแค่เครื่องสำอาง

บอกเธอว่าสวย เมื่อเธอไม่ได้ทারণพื้น เคารพนับถือเธอ เมื่อเธอไม่ได้ปิดม่านศารทรา ปฏิบัติต่อเธอราวกับว่าเธอน่าดึงดูดใจ ก่อนที่เธอจะทาปากทาแก้ม เธอจะเกิดความมั่นใจ และกลายเป็นหญิงสาวงามที่สุดอย่างแท้จริง ♦

เคาSW รายบุคคล

ค่านิยมส่วนบุคคลที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งก็คือ การเห็นว่าทุกคนเป็นรายบุคคลที่มีเอกลักษณ์พิเศษ ไม่เหมือนใคร ความเคารพนับถือเชิงลึกต่อรายบุคคลเช่นนี้ มีพลังที่ก่อให้เกิดความปรารถนาดี ความสุขที่ลึกซึ้ง และความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่

ทุกครั้งที่คุณพบใครสักคน ขอให้รับฟังเรื่องราวของเขา ให้ความสนใจ และเคารพนับถือเขา เรียนรู้ว่าเขามีมุมมอง ความรู้ หรือการหยั่งรู้อะไรบ้างที่เสนอให้ แล้วตอบรับอย่างเต็มที่ ต่อสิ่งที่เขาสนใจ ให้สิ่งนี้เป็นนิรันดร์ในชีวิตประจำวัน ผลที่สุดก็จะกลายเป็นค่านิยมที่คุณยึดมั่น

การคำนึงถึงผู้อื่น

เป็นธรรมดาที่เราคำนึงถึงตัวเองอย่างมาก โดยมีเจตนารมณ์และความทะเยอทะยานส่วนตัวเป็นแรงผลักดัน ทว่าผู้คนที่มีความสุขมากที่สุด คือผู้ที่คำนึงถึงความปรารถนาของผู้อื่น

คุณพร้อมหรือยังที่จะ “ถือตัวเอง” และเต็มใจโอนอ่อนผ่อนผัน มีน้ำใจต่อผู้อื่น ตั้งใจรับฟังถ้อยคำของเธอ อย่าตัดสิน แต่เปิดรับมุมมองของเธอ ถ้าคุณทำเช่นนั้น คุณก็มีข่ายที่จะประสบความสำเร็จในสิ่งที่คุณตั้งใจ โดยไม่ต้องกล่าวถึงการที่คุณจะมีความสุข ยินดีที่ว่าคุณขึ้นเรื่อย ๆ

นักคาดคั้นกับนักแลกเปลี่ยน

ผู้ประพันธ์นิรนาม

หลายปีมาแล้ว มีกลุ่มชายหนุ่มผู้ปราดเปรี๊ยะที่มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน ซึ่งดูเหมือนว่าจะมีพรสวรรค์ด้านวรรณกรรมเชิงสร้างสรรค์ เขาหวังที่จะเป็นกวี นักเขียนนิยาย และนักเรียงความ เขามีความสามารถพิเศษในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างดีเยี่ยม หนุ่มๆ ที่มีอนาคตดีเหล่านี้ มาชุมนุมกันเป็นประจำเพื่ออ่านและวิจารณ์ผลงานของกันและกัน และเขาก็วิจารณ์จริงๆ!

ชายหนุ่มเหล่านี้วิจารณ์อย่างไร้ความปราณี เขาทำแหละสำนวนเล็กน้อยๆ จนไม่มีเหลือ เขาโหด แข็งกร้าว และถึงกับร้ายกาจ ในคำวิจารณ์ของเขา การชุมนุมกลายเป็นสิ่งเวียนการวิจารณ์วรรณกรรม สมาชิกในชมรมนี้เรียกตัวเองว่า “นักคาดคั้น”

เพื่อไม่ให้เหนื่อยๆ พวกผู้หญิงที่มีพรสวรรค์ด้านวรรณกรรมในมหาวิทยาลัยจึงตั้งใจที่จะเริ่มก่อตั้งชมรมของตัวเอง โดยเปรียบเทียบกับทีมนักคาดคั้น พวกเธอเรียกตัวเองว่า “นักแลกเปลี่ยน” พวกเธออ่านผลงานให้กันฟัง ทว่ามีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวง คำวิจารณ์หนุ่มนวลกว่าหลายเท่า เป็นแง่บวกมากกว่า ให้กำลังใจมากกว่า บางครั้งก็ไม่มีการวิจารณ์เลย ความพยายามทุกครั้ง แม้ว่าเล็กน้อยที่สุด จะได้รับกำลังใจ

ยี่สิบปีต่อมา ศิษย์เก่าชายคนหนึ่งของมหาวิทยาลัยทำการวิจัยโดยละเอียดเกี่ยวกับอาชีพของเพื่อนร่วมชั้น เขาสังเกตเห็นความแตกต่างอย่างมาก ในผลสำเร็จด้านวรรณกรรมกับชมรม “นักคาดคั้น” และ “นักแลกเปลี่ยน” หนุ่มผู้ปราดเปรี๊ยะทุกคนในกลุ่ม “นักคาดคั้น” ไม่มีผลงานวรรณกรรมโดดเด่นประเภทใดเลย ส่วนกลุ่ม “นักแลกเปลี่ยน” มีนักเขียนที่ประสบความสำเร็จหกคน หรือมากกว่านั้น บ้างก็มีชื่อเสียงระดับโลก เช่น มาร์โอรีย์ คินเนน รอลิงส์ ผู้ประพันธ์หนังสือขายดีที่สุดเรื่อง *The Yearling* ค.ศ. 1938

พรสวรรค์ระหว่างคนสองกลุ่มคงเหมือนกัน ระดับการศึกษาก็ไม่แตกต่างกันมากนัก ทว่ากลุ่ม “นักคาดคั้น” ใช้วิธีเค้นคอกัน ขณะที่กลุ่ม “นักแลกเปลี่ยน” มุ่งมั่นที่จะยกชูกัน กลุ่ม “นักคาดคั้น” ส่งเสริมบรรยากาศการโต้แย้งและสงสัยตัวเอง ส่วนกลุ่ม “นักแลกเปลี่ยน” เน้นส่วนดีที่สุด ไม่ใช่ส่วนที่แย่ที่สุด ♦

คุณค่าของความพอเพียง

โดย เฮอร์ค แอมม์

หนึ่งในบรรดาคนที่บินเครื่องบินบังคับโดยวิทยุเป็นประจำที่ลานบิน มีชื่อ
ว่า เร็กซ์ สิ่งหนึ่งที่ทำให้เขาต่างไปจากพวกเราก็คือ เครื่องบินประเภท
ที่เขาบิน เป็นรุ่น 1/2A เครื่องบินรุ่นนี้เล็กกว่าเครื่องทั่วไป และควบคุมง่าย
กว่า เครื่องยนต์ที่ขับเคลื่อนเครื่องบินลำเล็กๆ นี้ เป็นเครื่องยนต์ต่างๆ ที่ใช้
เชื้อเพลิงน้อยมาก เพื่อหมุนใบพัด เขาสร้างขึ้นมาจากอุปกรณ์เก่าแก่
เขามีกรอบความคิดที่เป็นคติประจำใจของเขาว่า “ถ้าไม่เสีย ก็ไม่ต้องซ่อม”
เชื้อเพลิงเครื่องบินรุ่น RC ไม่ถูกนัก เร็กซ์มักจะบ่นประกาศว่าเขาใช้เชื้อ
เพลิงน้อยมากแค่ไหนในวันนั้น เขาอยากล้อเล่นโดยเฉพาะ เร็กซ์ภูมิใจด้วยที่
จะบอกว่าเขาใช้เงินน้อยมาก แลกกับความพึงพอใจจากการบินสไตล์ของเขา
ผมอดไม่ได้ที่จะชื่นชมเร็กซ์ และบอกตัวเองเสมอว่าวิธีของเขาสมเหตุผล
ที่สุด สำหรับเพื่อนนักบินที่ชอบฝัน

แล้ววันหนึ่งเขาเอาเชื้อเพลิงขวดเล็กๆ มาให้ผม ทำด้วยขวดมากกว่ารินที่บีบ
ได้ ซึ่งมีขนาดหนึ่งในสิบของถังเชื้อเพลิงทั่วไป แทนที่จะมีปั๊ม ข้อเหวี่ยง และ
ท่อเชื้อเพลิงเกาะกระโงงระยงจากถัง ขวดนี้มีสายเชื้อเพลิงง่ายๆ ล้วนๆ ทำ
ด้วยพลาสติกต่อตรงปลาย

ไม่มีค่าใช้จ่ายอะไรเลย ไม่เกาะกะกินที่ และใช้งานง่ายๆ เพียงแต่บีบออก
มา ขวดเชื้อเพลิงนี้เป็นสัญลักษณ์โอเคของความพอเพียงที่เหมาะสม เจาะ มันใส่เชื้อ
เพลิงได้พอดี ลำเลียงเชื้อเพลิงไปยังถังเชื้อเพลิงเครื่องบินได้พอดี ไม่มากไม่
น้อย

ถังเชื้อเพลิงชนิดอื่นมีปั๊มไฟฟ้าด้วย ซึ่งลำเลียงเชื้อเพลิงได้ง่ายดาย แคกด
ปุ่ม ทว่าต้องใช้ปั๊ม แบตเตอรี่ สายไฟ และท่อ ถึงจะทำงานได้ แต่สำหรับ
เร็กซ์ トラบไคที่เขาเติมเชื้อเพลิงเครื่องบินได้ เขาไม่ใส่ใจอะไรอื่น ยิ่งเขาซื้อ
หาและขนมา ยังสนามบินน้อยลงเท่าไร เขาก็ยังชื่นชมกับสิ่งที่สำคัญจริงๆ ...
คือการเห็นบินขึ้นฟ้า! ♦

ความ เรียบง่าย

ในช่วงเวลาที่สลับ
ซับซ้อนและเร่งรีบ
ความเรียบง่ายเป็น
ค่านิยมส่วนตัวที่
สำคัญ การใช้เวลา
จัดสิ่งที่ยุ่งยากกลับ
ซับซ้อนให้กลายเป็น
เป็นเรื่องง่าย คือ
ทักษะที่มีประโยชน์
มาก ในสมัยที่มีการ
เร่งรีบอย่างรวดเร็ว
การจัดระเบียบ
งานให้เรียบง่าย
ไม่เพียงช่วยให้
คล่องตัว ทว่ามี
ประสิทธิภาพและ
เกิดผลมากขึ้นด้วย
ซึ่งนำไปสู่ผลลัพธ์
ที่ยิ่งใหญ่ขึ้น เมื่อ
เปรียบเทียบกับ
การจัดการที่สลับ
ซับซ้อนในตอนแรก

การทำงานร่วมกัน ส่งผลกระทบ

โดย กุญโศ เตอ วอลส์ค ปรับเปลี่ยน

ความ กลมเกลียว

ความกลมเกลียวคือการที่แต่ละฝ่ายมารวมพลังเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกัน และการเคลื่อนตัวไปด้วยกันของพลังที่แตกต่างหรือขัดแย้งกัน เพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม คุณค่าของทีมงานคือตัวแปรหนึ่งของคุณค่าความกลมเกลียว

ปัญหาแห่งหนึ่งที่บริษัทหลายแห่งประสบ คือ การร่วมมือกันให้เกิดประสิทธิผล เขาพบว่าพนักงานส่วนมากทำงานราวกับว่าอยู่คนเดียว เขามัวสนใจกับตัวเอง และไม่ค่อยใส่ใจกับความรู้สึกของเพื่อนร่วมงาน นอกจากนี้บ่อยครั้งเขาไม่ตระหนักถึงพลังและการเพิ่มคุณค่าของการทำงานร่วมกัน

ถึงแม้เขาจะตระหนักถึงคุณค่าของการทำงานร่วมกัน แต่เขาก็ทำงานร่วมกันไม่ค่อยได้ เพราะเขาเคยชินกับการนึกถึงผลประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม บ่อยครั้งการแข่งขันจึงดีจึงเด่นมักจะมาก่อน

วิธีที่จะปรับปรุงการทำงานร่วมกันบริษัทจำเป็นต้องเปลี่ยนกรอบความคิด กรอบความคิดใหม่อาจได้แก่ “การทำงานร่วมกันให้ผลคุ้มค่า ซึ่งดีกว่าสำหรับฉัน ดีกว่าสำหรับเพื่อนร่วมงาน และดีกว่าสำหรับบริษัท”

นอกเหนือจากการเปลี่ยนกรอบความคิด ต่อไปนี้เป็นสองสามวิธีการปรับปรุงการทำงานร่วมกัน

● **เปิดความคิดจิตใจต่อคนรอบข้าง** ใช้ทุกประสาทสัมผัส และเฝ้าสังเกตโดยไม่ตัดสินใคร มุมมองเช่นนี้เป็น

พื้นฐานของการทำงานร่วมกับผู้อื่น

● **สร้างสถานการณ์ที่ทุกฝ่ายชนะ** การจะสร้างสถานการณ์ที่ทุกฝ่ายชนะ เราต้องอ่อนไหวต่อความจำเป็นและความรู้สึกของผู้อื่น การทำงานเช่นนี้เปิดทางไปสู่วิธีแก้ใหม่ๆ ในเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งไม่เคยนึกคิดมาก่อน

● **การติดต่อสื่อสาร** มีความโปร่งใส บ่งบอกอย่างชัดเจนว่าเรานึกคิดและเชื่ออย่างไร ผู้คนอ่านความคิดเราไม่ออก คุณเชื่อมโยงกับคนอื่นโดยการติดต่อสื่อสารเป็นหลัก

● **มีวิสัยทัศน์และค่านิยมที่ชัดเจน** การที่จะเกิดความร่วมมืออันดี บริษัทต้องรู้ว่ากำลังดำเนินไปในทิศทางใด และค่านิยมใดคือศูนย์กลางขององค์กร การร่วมมือกันอย่างดีต้องอาศัยวิสัยทัศน์และค่านิยมที่ชัดเจน ไม่คลุมเครือ

● **เลิกถือว่าตนเองเป็นสำคัญ** เราไม่ควรปกป้องโอเดียของตัวเอง เพียงเพราะเราต้องการชนะ ถ้าเราเลิกถือว่าตนเองเป็นสำคัญ และเลิกการแก่งแย่งชิงดีกับผู้อื่น ที่ทำงานก็จะกลายเป็นที่ซึ่งทุกคนทำงานร่วมกัน เพื่อเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ขึ้น โดยมีการติดต่อสื่อสารที่ดีขึ้น มีผลลัพธ์ที่ดีขึ้น และมีการสร้างสรรค์มากขึ้น ♦

คำนิยาม 5 ประการที่ควรสอนเด็กวัยก่อนห้าขวบ

ผู้ปกครองหลายคนคิดว่าการสอนคำนิยามต่อเด็กวัยหัดเดินหรือวัยก่อนเรียนนั้นเร็วเกินไป
ทว่านั่นเป็นการเข้าใจผิด ต่อไปนี้เป็นคำนิยามห้าประการที่เด็กทุกคนควรพัฒนา
ก่อนอายุครบห้าขวบ พร้อมทั้งวิธีง่ายๆ ที่ช่วยให้คำนิยามดังกล่าวติดตัวไปจนโต

ข้อความปรับเปลี่ยน หยิบยกมาจากนิตยสาร Parent

คำนิยามที่ 1: ความซื่อสัตย์ ช่วยเด็กให้บอกความจริง

วิธีที่ดีที่สุดในการส่งเสริมการพูดความจริง คือ ตัวคุณเองพูดความจริง ลองพิจารณาเรื่อง
เล่าต่อไปนี้ คาโรลตัดสินใจจำกัดวันที่คริสลูกชายวัยสามขวบ เล่นกับพอลเพื่อนของเขา
เด็กสองคนทะเลาะกันบ่อยมากในระยะหลังๆ คาโรลคิดว่าเขาน่าจะแยกกันสักพัก ดังนั้นเมื่อแม่
ของพอลโทรมาบ่ายวันหนึ่ง เพื่อนัดเจอกัน คาโรลบอกว่าคริสไม่สบาย

ลูกชายบังเอิญได้ยินเข้า จึงถามว่า “ผมไม่สบายหรือครับแม่ ผมเป็นอะไร” คาโรลตกใจกับ
สีหน้าหวาดหวั่นของลูกชาย เธอบอกเขาว่าเธอเพียงแต่บอกว่าเขาไม่สบาย เพราะไม่อยาก
ให้คุณแม่ของพอลเสียความรู้สึก แล้วคาโรลก็เริ่มการอธิบายที่สลับซับซ้อน ถึงความแตกต่าง
ระหว่างคำโกหกประเภทต่างๆ คริสรู้สึกสับสน เขาเพียงแต่เข้าใจว่าบางครั้งการโกหกเล็กน้อย
ก็ไม่เป็นไร อันจริงแล้วผู้คนทำเช่นนั้น

เด็กเชื่อตามที่คุณบอก ดังนั้นจึงสำคัญที่คุณพยายามหลีกเลี่ยงการหลอกลวงใดๆ ถึงแม้จะ
ดูไร้เดียงสา คงเป็นการดีกว่าที่คาโรลจะบอกว่า “วันนี้ไม่สะดวกที่จะเจอกัน ฉันเป็นห่วงที่เด็ก
สองคนทะเลาะกันอาทิตย์ก่อน ฉันคิดว่าเขาน่าจะเลิกเล่นด้วยกันสักพักหนึ่ง”

ถึงแม้ว่าความซื่อสัตย์อาจไม่ใช่เรื่องง่าย หรือทำให้สบายใจเสมอไป แต่คุณกับอีกฝ่ายจะรู้สึก
ดีกว่าเสมอ ถ้าคุณพูดความจริง

คำนิยามที่ 2: ความเป็นธรรม ยื่นกรานให้เด็กแก้ไขปรับปรุงตัว

เมื่อครอบครัวมาสังสรรค์กันไม่นานมานี้ เอมีกับมาร์คัส ลูกพี่ลูกน้องวัย 4 ขวบ เอาบล็อดไม้
มาต่อเป็นปราสาท จู่ๆ เอมีก็ปิดปราสาทของมาร์คัสพังระเนระนาด มาร์คัสร้องไห้ พ่อของเอมี
เห็นเหตุการณ์ จึงว่ากล่าวลูกสาว และสั่งให้เธอขอโทษ เอมีบอก “ขอโทษ” ตามหน้าที่
ผู้เป็นพ่อคุยกับเอมี และถามว่า “ทำไมหนูพังบล็อกของเธอ” เธอบอกว่าเธอไม่โทษที่ปราสาท
ของมาร์คัสใหญ่กว่าของเธอ พ่อบอกว่าถึงแม้ไม่มีข้ออ้างที่เธอพังปราสาทของลูกพี่ลูกน้อง แต่
เขาเข้าใจความรู้สึกของเธอ แล้วก็ส่งเธอกลับไปเล่นต่อ

ปฏิกิริยาของผู้เป็นพ่อคล้ายคลึงกับผู้ปกครองส่วนมากที่เก่งด้านจิตวิทยา เขาต้องการให้

ลูกสาวแยกแยะและบ่งบอกความรู้สึก รวมทั้งมีความเข้าใจว่าเหตุใดถึงประพุดิเช่นนั้น นั่นก็คืออยู่
หรือ แต่ยังไม่พอ

การบอก “ขอโทษ” เป็นเรื่องง่ายมากสำหรับเด็ก แต่เธอรอดตัวไปโดยไม่ต้องนึกคิดอะไร
ว่าการให้เด็กแก้ไขปรับปรุงตัวในเชิงรุก เป็นการสื่อความหมายที่หนักแน่นกว่า ถ้าคุณตระหนัก
ว่าเด็กประพุดิตัวไม่ได้ดีต่อคนอื่น ก็ช่วยเขาให้หาทางแก้ตัวใหม่ บางที่เขาอาจให้รถของเล่นแก่
เพื่อนสักคันหนึ่ง เมื่อเขาทำของเล่นเพื่อนพัง บางที่เขาอาจวาดภาพให้น้องสาว หลังจากที่แกล้ง
น้องทั้งวัน ในกรณีของเอมี ก็น่าจะส่งเสริมให้เธอช่วยมาร์คส์ต่อปราสาทขึ้นมาใหม่ การส่งเสริม
ให้ลูกแก้ตัวใหม่เช่นนั้น คุณเน้นความสำคัญของการปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเป็นธรรมชาติ นี่คือ
ค่านิยมที่สำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งวันหนึ่งข้างหน้าจะช่วยเธอให้รับมือกับโลกภายนอกที่สลับซับซ้อน
ในความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมกลุ่ม

ค่านิยมที่ 3: การคำนึงถึงผู้อื่น สอนเด็กให้นึกถึงความรู้สึกของผู้อื่น

แอนหงุดหงิดเพราะลูกสาววัย 3 และ 4 ขวบ งอแงและทะเลาะกันทุกครั้งที่เธอพาไปซื้อของ
“ในที่สุดฉันบอกว่าเราต้องหาวิธีออกไปซื้อของ โดยที่ไม่มีใครเกิดอารมณ์เสีย รวมทั้งตัวฉัน
ด้วย” แอนกล่าว

คุณแม่ถามลูกสาวว่าจะทำให้การไปซื้อของเป็นประสบการณ์ที่ดีขึ้นสำหรับทุกคนได้อย่างไร
ลูกวัย 4 ขวบ เสนอว่าให้เอาขนมติดตัวไปด้วย เด็กจะได้ไม่ต้องร้องกวนขอให้ซื้อคุกกี้ ส่วนลูก
วัย 3 ขวบ บอกจะร้องเพลงเบาๆ ให้ตัวเองฟัง เธอจะได้มีความสุข

ลูกสาวไม่ลืมคำสัญญา เมื่อไปซูเปอร์มาร์เก็ตคราวหน้าก็ราบรีนขึ้นอีกเยอะ พอออกจากร้าน
ลูกสาวคนเล็กถามว่า “ตอนนี้แม่หัวเสียหรือเปล่าคะ” แม่จึงบอกให้ลูกอุ่นใจว่าเธออารมณ์ดี
น่าชื่นใจที่ไม่มีใครทะเลาะกัน

การฝึกแก้ปัญหาเล็กๆ น้อยๆ เช่นนี้ ช่วยให้เด็กเรียนรู้คุณค่าของการคำนึงถึงผู้อื่นหรือเปล่า
แน่นอน เมื่อวันเวลาผ่านไป แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็สังเกตเห็นได้ว่าถ้อยคำหรือการกระทำ ช่วยให้อีก
ฝ่ายยิ้มแย้มหรือรู้สึกดีขึ้น เมื่อเด็กมีน้ำใจต่อผู้อื่น บุคคลผู้นั้นก็จะดีต่อเธอ การตอบรับเช่นนี้
ส่งเสริมให้เด็กคำนึงถึงผู้อื่นอย่างจริงจังต่อไป

ค่านิยมที่ 4: ความตั้งใจแน่วแน่ ส่งเสริมให้เด็กรับความท้าทาย

ความตั้งใจแน่วแน่คือค่านิยมที่คุณส่งเสริมเด็กได้ตั้งแต่เล็ก วิธีที่ทรงพลังในการช่วยเด็กให้
พัฒนาความตั้งใจแน่วแน่ ก็คือ ส่งเสริมให้เด็กทำสิ่งที่ไม่ถนัด และชมเชยความคิดริเริ่ม

ตัวอย่างเช่น ถ้าลูกชายที่อาย ก็ค่อยๆ ส่งเสริมให้เขาไปเล่นกับเด็กคนอื่นๆ ที่สนามเด็กเล่น ถึงแม้เขาจะรู้สึกประหม่าและไม่ค่อยกล้า ถ้าลูกสาวที่โมโห สอนกลยุทธ์ให้เธอ (เช่น นับหนึ่งถึงสิบ หรือสุดท้ายใจลึกๆ) เพื่อระงับความโกรธ แสดงความยินดีเมื่อเด็กทำสิ่งที่ยากสำหรับเขา เด็กที่ได้ยินคำว่า “ดีมาก แม่รู้ว่านั่นยากจริงๆ!” จะได้รับแรงกระตุ้นจากการที่คุณเห็นว่าเขามีความสำคัญ เขาจะตั้งใจแน่วแน่มากขึ้นที่จะพยายามต่อไป

คำนิยามที่ 5: ความรัก มอบความรักอย่างเต็มที่

ผู้ปกครองมักจะคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่เด็กมอบความรักให้อย่างเต็มที่ ก็จริงอยู่ แต่ถ้าจะช่วยให้เด็กทำเช่นนั้นต่อไปเรื่อยๆ เขาก็ต้องได้รับความรักตอบ น่าเศร้าใจที่ตระหนักว่าในช่วงวันที่แสนยุ่ง เด็กคงแทบจะไม่ได้ยินคำว่า “รักหนูนะ”

ให้เด็กเห็นคุณแสดงความรักต่อผู้คนในชีวิตคุณ โอบกอดและหอมแก้มผู้ครองให้เด็กเห็น พูดคุยกับลูกว่าคุณรักและชอบคุณปู่ย่าตายาย ลุงป้า น้าอา และญาติพี่น้องมากแค่ไหน

แน่นอนว่าอย่าให้วันใดผ่านไป โดยไม่ได้บ่งบอกความรักที่มีต่อลูก แสดงความรักในแง่ที่ไม่คาดหมาย เช่น เขียนโน้ตใส่กล่องอาหารกลางวัน ดิตรูปหัวใจไว้ที่กระจกห้องน้ำ เด็กจะได้เห็นตอนที่แปรงฟัน โอบกอดลูกโดยไม่ต้องมีเหตุผลอะไร อย่านำให้ตอนเช้าที่สาละวัน หรือช่วงบ่ายที่อุ่นๆ บันทนาการแสดงออกถึงความรัก

ฉันรับประกันได้เลยว่ายิ่งคุณบอก “รักหนูนะ” กับลูกมากเท่าไร ลูกก็จะกล่าวตอบว่า “รักพ่อ(หรือรักแม่)” มากขึ้นเท่านั้น ยิ่งคุณโอบกอดและหอมแก้มลูกมากเท่าไร บ้านก็จะเต็มเต็มด้วยความรักมากขึ้น เมื่อเด็กรู้สึกว่าคุณบ่งบอกความรักกับเราได้ตามสบาย เราก็ปลุกฝังสิ่งนี้อาจจะเป็นคำนิยามยิ่งใหญ่ที่สุดให้แก่เขา ♦

คำนิยาม

คำนิยามเปรียบเหมือนรอยนิ้วมือ ที่ไม่มีใครมีเหมือนกัน ทว่าคุณฝากรอยนั้นไว้ในทุกสิ่งที่คุณทำ — เอวิส เพรสลีย์

คุณเป็นผู้ครอบครองถ้อยคำที่ไม่ได้บอกกล่าว และตกเป็นทาสถ้อยคำที่กล่าวออกไป
— ผู้ประพันธ์นิรนาม

ความซื่อสัตย์คือสิ่งที่เรากล่าว สิ่งที่เราทำ และสิ่งที่เราบอกว่าจะทำ — ดอน เกเลอร์

พลังคือความสามารถในการทำสิ่งที่ดีเพื่อผู้อื่น
— บรูค แอสเตอร์

การที่จะคงไว้ซึ่งการนับถือตัวเอง ก็ดีกว่าที่จะทำให้ผู้อื่นไม่พอใจ โดยทำสิ่งที่คุณทราบว่าคุณต้อง แทนที่จะทำให้เขาพอใจชั่วคราวช่วยยาม โดยทำสิ่งที่คุณทราบว่าคุณผิด
— วิลเลียม เจ เฮช โบชเกอร์

ดำเนินชีวิตในแง่ที่ว่าเมื่อลูกหลานนึกถึงความ เป็นธรรมและความซื่อสัตย์ เขาจะนึกถึงคุณ
— เฮช แจ็คสัน บราวน์ จูเนียร์

เมื่อสิ่งที่เราอยากจะทำกับสิ่งที่เราควรจะทำ เป็นสิ่งที่แตกต่างกัน เราก็จะปลุกฝังนิสัยใจคอ จากสิ่งที่เราเลือกทำ — บิล เบนเน็ตต์

ความซื่อสัตย์ไม่ต้องมีกฎเกณฑ์
— อัลเบิร์ต คามัส

การที่จะจูงใจคน เราต้องนำเชื่อถือ การที่จะ นำเชื่อถือ เราต้องนำไว้วางใจ การที่จะ นำไว้วางใจ เราต้องสัตย์จริง
— เอ็ดเวิร์ด อาร์ เมอร์โร

ดำเนินชีวิตในแง่ที่คุณจะไม่ละอายใจ หากมีคน เอาเรื่องในบ้านไปนินทา — วิล โรเกอร์

กล้าตอบปฏิเสธ กล้าเผชิญหน้ากับความจริง ทำสิ่งที่ถูกต้อง เพราะว่ามันเป็นสิ่งที่ถูกต้อง นี่คือกุญแจวิเศษในการดำเนินชีวิตด้วยความ ซื่อสัตย์ — ดับบลิว เคลเมนท์ สโตน